

beholdningen og henlægges til Kongerigets særlige Reservecfond, hvad Totalkassebeholdningen udgjør mere end 1,600,000 Rb. Det er altsaa — jeg gjentager det — en Bemyndigelse, der i denne Lov er givet Regjeringen til at handle paa en bestemt Maade med Hensyn til Kassebeholdningen. Er nu denne Bemyndigelse modtagen, thi derpaa vil jo dens bindende Kraft for Regjeringen berøve? Ja, den er modtagen; thi en allerhøieste Resolution af 28de Marts 1857, som er erhvervet efter Indstilling af Finantsministeren og Indenrigsministeren, paalægger begge Ministrene at handle i Overensstemmelse med denne Lov. Det paalægges altsaa i den allerhøieste Resolution, at een Million Rb. skal udbrages af Totalkassebeholdningen, for dermed at grundlægge Kongerigets særlige Reservecfond; det paalægges deri, at ved Ugangen af Finantsaaret 1858—59 og 1859—60 skal det Beløb af Kongerigets Andeel i Totalkassebeholdningen, der overstiger 1,600,000 Rb., udbrages, for at henlægges til Kongerigets særlige Reservecfond. Den Bemyndigelse, som er givet fra Rigsdagens Side ved Loven, er altsaa modtagen af Regjeringen; en allerhøieste Resolution har paalagt Ministrene at handle i Overensstemmelse dermed. Lad os nu tage de to Ministres Skrivelser for os. Der er da, for at jeg skal gaae chronologisk frem, for det Første Finantsministeriets Skrivelse af 13de September 1859. I denne omhandles Overtagelsen af en Trediedeel af Actierne i den jydskke Jernbane, og der siges, at dertil ubbeder Finantsministeren sig Indenrigsministerens Bistand; det hedder der: „En saadan Bistand kan erholdes derved, at Kongerigets Reservecfond i disse Aar, indtil Foretagendet er endt, eller ialtsald til 1ste April 1864 er beredt paa, forsaavidt Finantsministeriet maatte ønske det, at anvende det Overflud, som ved hvert Finantsaars Slutning, og første Gang den 1ste April 1860, skulde tilfalde den, til at affløbe Drefundsfonten de garanterede Actier til saa stort et Beløb, som kan erholdes for disse Overflud, og ved indtil de Tidspunkter, da Garantien for Danens enkelte Sectioner indtræder, at lade saameget af Overfludenene, som behøves, blive indestaaende hos Finantsministeriet.“ Det er aldeles klart,

hvad her foreslaaes; Finantsministeren foreslaaer at lade hele Kongerigets Overflud, eller i ethvert Tilfælde saameget, som behøves, forblive indestaaende hos Finantsministeriet. Derpaa svarer Indenrigsministeren: „Jeg finder aldeles Intet at erindre imod, at Kongerigets Reservecfond, forsaavidt det af Finantsministeriet maatte ønskes, som foreslaaet, benytter det Overflud, der fra 1ste April 1860 til 1ste April 1864 maatte tilfalde det, til at affløbe Drefundsfonten de garanterede Actier, og at til den Ende det Beløb, der skulde udbetales Reservecfonten hvert Aar 1ste April, forbliver, saavidt ønskes, indestaaende hos Monarchiets Finantser til 4 pCt.“ Altsaa indrymmer Indenrigsministeren, at det Beløb, der skulde udbetales til Reservecfonten, maa forblive indestaaende hos Monarchiets Finantser, forsaavidt Finantsministeren maatte ønske det.

Det er, for at jeg skal berøre Spørgsmaalet om den constitutionelle Ansvarlighed, aldeles klart. I denne Correspondence foreslaaer Finantsministeren at handle paa en Maade, der er i sit Modsetning til hvad den allerhøieste Resolution har paalagt Finantsministeren, og Indenrigsministeren modtager det Forslag, Finantsministeren saaledes har gjort. Nu bliver altsaa Spørgsmaalet: er denne Aftale bindende for en kommende Indenrigsminister? Den nuværende høitærede Indenrigsminister har svaret, at den er bindende for ham — derfra maa vi altsaa gaae ud. Men, spørge vi, er der da handlet i Overensstemmelse med de Forpligtelser, som Indenrigsministeren her overtog, og er det Overflud, som Kongeriget havde den 1ste April 1860, forblevet indestaaende hos Finantsministeren? Ja, saaledes paastod igaar Aftens den ærede Ordfører, men det mødte fra den ærede Indenrigsministers Side den allerbestemteste Modsigelse; han paastod, at den ærede Ordfører befandt sig i en stor Vilbsfarelse, ja endog i en meget stor Vilbsfarelse, naar han troede, at det forholdt sig saaledes. Den høitærede Indenrigsminister kunde virkelig ogsaa ved denne Leilighed have anført en Autoritet for, at det ikke forholdt sig saaledes, thi der findes i Finantsregnskabet for Finantsaaret